

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru inserțiuni 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvîntul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *P. Dulfu*, Patriei (Poesie).—*G. Coșbuc*, Mașiala Rabbi Jesua ben Josef.—*D. Demetrescu-Băloescu*, Valoarea educativă a lucrului manual (traducere).—*I. Kalinderu*, Urmarea circulației privitoare la asigurările mutuale rurale contra mortalității vitelor.—*Dr. Ión Simionescu*, Pomăritul.—*Gh. D. Belinschi*, Sfaturi pentru țărance.—*C. Gheorghescu*, Credințe populare.—*D. Rădulescu*, Peronospora sau mana viilor.—*Gussy Apostolulescu*, Lica (nuevelă macedonă).—*Un profesor*, O excursiune la Cocioc.—Lista numerilor câștigătoare a loteriei Mănăstirea Râșca, jud. Suceva.—De pa Domeniile Coronei.—Informațiuni.—Societăți economice la sate.—Teatru la sate.—Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Morga din București.—Vederea orașului Crușova (Macedonia).—Intrarea în Crușova.

„Drogheria Universală” Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menagiū, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderii părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru tualetă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale prospete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de puciosă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liqueururi, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru usul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complet asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bandedage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximele, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

52—30.

I. Petrescu, institutor Tulcea, dorește schimbul localității cu alt coleg.

13—6.

Cele mai bune și renumite Stropitoare de Vii

Sistem Vermorel

Perfecționat din fabrica Platz cu DUBLU PULVERISATOR, garantate ca cele mai practice, simple, solide și mai convenabile.

SINGURUL DEPOZITAR

Soc. în Com. WEIL JOSEPH & Co.

Deposit de tot felul de Mașine și Unelte Agricole și Industriale, Specialități Patentate.

București, Str. Smârdan No. 7, București.

8—6.

PATRIEI

Ca mama bună pe-ai săi fii
Tu, Patrie, ne ocrotesci ;
Ca mama pentru-ai săi copii,
Așa de scumpă tu ne ești.

De dușmani témă nu-ți mai fie,
La glasul tău sărim și 'n foc! —
O! dee-ți Cel Sfînt, Românie,
Puteri ne'nvinse și noroc :

Cu stégu 'n mână să pășesci
Tot spre mărire și lumină ;
Sub scutul tău s'adăpostesci
Intregul neam, ce ți-se 'nchină.

P. Dulfu.

Mașiah Răbbi Jeșua ben Josef.

vorba de Mântuitorul nostru Christos. Mașiah îl numesc sfințele cărți ale creștinilor; Rabbi Iesua ben Iosef îl numesc cărțile sfinte ale Judeilor.

Mașiah e originalul vorbeii Mesia, și însemnează alesul, unsul, trimisul Domnului. După ungerea cu mir, orî-ce rege judeu, orî-ce mare-preot eră un mașiah. Când regele Șo-ul (Saul) pândesce pe David să-l ucidă, dar îl cruță, David ȃice: ferescă-mă Dumneȃeu, să lovesc pe Domnul meu, pe unsul lui Jehova, căci el este un mașiah a-lui Jehova: *«Iadoni l'Mașiah Jehovah, ki Mașiah Jehova hu.»*

În testamentul vechiu e pomenită vorba mașiah de mai multe ori, ca atribut al regilor judei. Itr'un loc (cartea lui Isaiia c. 45 v. 1) chiar un rege străin, păgân pentru Judei, e numit mașiah. Acesta e Coreș (Ciru), care le-a dat Judeilor voe să se întorcă în Palestina din robia Babilonului, deci are merite pentru ei. Zice Isaiia: Ast-fel vorbesce Jehova către mașiah al său Ciru: *«Ko amar Jehovah l'Mașiho l'Koreș.»*

Ast-fel, Judeii nu pot numi pe Christos un Mesia, căci n'a fost nici mare-preot al lor, nici rege.

Ciuda Judeilor nu e însă atăta pentru atributul Mesia ce-l dăm noi creștinii Mântuitorului, ci pentru atributul Christos.

Christos e vorbă grecescă și e o traducere a vorbeii Mesia. Dar evangheliștii îi dau alt înțeles. Christos însemnează: o persoană a cărei demnitate încă nimeni n'a avut-o, și care stă în legătură de-adreptul cu Dumneȃeu, așa cum înaintea lui nimeni dintre omenii n'a mai stat.

Judeii au dreptul să fie supărați (1). Dacă noi dăm lui rabi Ieșua, cum numesc ei pe Iisus fiul lui Dumneȃeu, atributul Christos, tăgăduim printr'asta toate cărțile sfinte ale Judeilor, că anume Testamentul vechiu nu e inspirat de Dumneȃeu, că Moise n'a stat în legătură de-a dreptul cu Jehova, n'a stat David, n'au stat profeții și toți scriitorii sfințelor cărți. Și chiar de-au stat în legătură cu Dumneȃeu, au stat cu mult mai puțin decât Iisus; demnitatea lor e cu mult mai puțină decât a lui Christos.

Vorbesce Dumneȃeu prin Christos? Vorbesce El în Testamentul-noi? Atunci, Testamentul-vechiu nu e de origină divină. Căci Dumneȃeu n'a putut vorbi în două chipuri prin Moise așa, și prin Iisus așa.

Necazul Judeilor e deci, că rădicând cărțile sfinte ale noastre la rangul de cărți divine, surpăm cărțile sfinte ale lor.

Dar nu e adevărat. Nu le surpăm. Noi credem, că Testamentul-vechiu e carte sfântă, inspirată de Dumneȃeu. Insuși Mântuitorul ȃice: *«N'am venit să stric legile testamentului vechiu, ci să le îndreptez.»*

(1) Rog pe cititori să bage de seamă că toate cele ce urmază le spun Judeii. Eū înșir numai obiecțiunile lor.

Judeii ȋic: Ce sǎ ȋndreptezi? Nu sunt de Dumneđu date? Are Dumneđeu nevoie de ȋndreptǎri?

Dumneđeu nu, dar ȋmenii. Ői ceea-ce a spus Dumneđeu bine lui Moise, ȋmenii cu vremea au ȋnȋeles rȋu. Mǎntuitorul a voit sǎ ȋndrepteze pe ȋmeni, sȋ-i aducǎ la cǎile Domnului. Mulȋi ȋmeni n'au voit.

Cum a vorbit Dumneđeu lui Moise se vede mai bine din povestea cu Madiamiȋii (Cartea numerilor cap. 25 Ői 31).

Israeliiȋi ȋncepurǎ ȋnr'un rȋnd sǎ umble dupǎ femeile Moabiȋilor Ői, de dragul lor, ȋŝi uitarǎ de Jehova Ői se ȋnchinǎrǎ deului Bal-Peor. Probabil, invitaȋi de Moabiȋi, Judeii luarǎ parte la serbǎrile acestui deŝ; lucrul se explicǎ prin faptul, cǎ serbǎrile se fǎceau cu prostituarea tuturor fetelor feciȋre ale Moabiȋilor.

Atunci se aprinse mǎnia lui Jehova. Ői ce-a fǎcut? A chemat la pocǎinȋa pe Judeii? Le-a deschis ochii Ői i-a povȋtuit?

Nu. A dat poruncǎ lui Moise, sǎ ucidǎ fǎrǎ milǎ pe toȋi Judeii cari se ȋncurcaserǎ cu femeile moabite.

O fi dat Jehova poruncǎ sǎ omȋre pe femeile moabite, stirpind ast-fel omorul ispitei? Nu. A poruncit lui Moise sǎ rǎdicesc rǎsboiŝu Ői sǎ stǎrpeascǎ pe Madiamiȋii.

Cine erau aceŝtia? Un neam pǎgȋn, care a luat parte ca Ői Judeii, la nelegiuirile Moabiȋilor. Ői ce vinǎ aveau ei? Nicii una. Dar Moise ȋdice: bateȋi-i, cǎ dacǎ nu mergeau ei la Bal-Peor, pȋte nicii noi nu mergeam.

«ȋnrǎjbiȋi-vȋ cu Madiamitenii Ői-i omoriȋi pe ei, cǎ vȋ viclesnesc vouȋ cu viclesugurile, cu care v'au viclenit pe voi prin Fegor (adecǎ Baal-Peor)...» (cap. 25, vers 18).

Ői acum sǎ rǎdicǎ Judeii, bat pe Madiamiȋi, le aprind oraŝele Ői satele, le rȋpesc turmele Ői «dupǎ cum porunci Jehova, omorǎrǎ tot ce erǎ bǎrbat». Au ucis Ői pe copii din lȋgȋn. Omorǎrǎ sute de miȋ de bǎrbaȋi «ȋmpreunǎ cu rǎniȋii lor.»

Dar pe femei? Pe-acestea nu. Le-au adus prinse ȋn tabǎrǎ, cu tȋte cǎ *ele* deterǎ prilej sǎ pǎcȋtuiascǎ Judeii, nu bǎrbaȋii lor. Cȋnd le-a vȋđut Moise a strigat: Nu se pȋte. Sǎ ucideȋi pe tȋte babele, pe tȋte femeile care au avut bǎrbat, dar pe tȋte fetele care n'au cunoscut bǎrbat sǎ le lǎsaȋi ȋn pace Ői sǎ le ȋineȋi pentru voi, «hahain lahem!» (c. 35 v. 17, 18).

Jehova porunceau. Ői au fost 32.000 de fete-feciȋre, Ői poȋi socoti dupǎ numȋrul lor cȋte femei Ői cȋȋi bǎrbaȋi au fost uciiŝi. Iar cele 675.000 de oi, ceȋ 72.000 de boȋ Ői 61.000 de mǎgari pradǎ de la Medianiiȋi, i-au ȋmpǎrȋit Judeii, apoi Ői-au ȋmpǎrȋit fetele, Ői tot din cinci sute una se da «lui Dumneđeu» adecǎ lui Moise Ői popii Eleazar, se ȋnȋelege cele mai frumoŝe cȋci «aŝa poruncise Jehova».

Ői fiind cǎ Madiamiȋii erau spurcaȋi, Jehova porunci Judeilor sǎ se spele ŝepte ȋile, cȋci s'au atins de Medianit. Dar cǎ se atingeau de fetele Madiamiȋilor, asta ȋi fǎcea plǎcere lui Jehova.

De-aceste lucruri sunt multe ȋn testamentul-vechiu, Ői Moise o ȋine lanȋ cu poruncile lui Jehova.

Christos este Ői va fi ȋn etern fiul lui Dumneđeu, fiind-cǎ a

îndreptat poruncile lui Jehova, mai ales pe cele de felul cu Madiianiții.

Dacă n'ar fi îndreptat nimic Mântuitorul nostru decât numai cele trei lucruri pe care le voiți spune, El totuși ar fi, precum într'adevăr este, un Mesia, născut iar nu «facut».

A arătat lumii pe Dumnezeu cum e și cum trebuie să fie. Ți-e grăză, cetind cărțile sfinte ale Judeilor, de firea haină, mișelăscă, răutăcioasă a Dumnezeului ovreesc. «Să nu-ți faci chip cioplit, căci eu sunt Jehova, o ființă pornită spre urgie, care, dacă mi te împotrivesc, răsbun greșala părinților în copii până într'al patrulea rând». Noi am primit decalogul, dar am suprimat în porunca a doua vorbele că Dumnezeu e pornit spre urgie și e varvar întratâta cu copiii. El e un Dumnezeu al răsbóielor, al mâniei, al versării de sânge, al răsbunării repezi și fără judecată, care ține mânia în etern, care se supără ca un copil răsfățat, de câte ori fumul jertfei nu se rădică drept în sus, care face pe negândite și apoi plânge și urlă și-i pare rău de ce-a făcut, care pedepsește după bunul plac, care dă porunci așa de neomenesci și de revoltătoare lui Moise.

Dumnezeul nostru, cum ni l-a arătat Christos, e Dumnezeu al păcii, al blândeții, al buneii voiri între omeni, îndelung răbdător și lesne iertător, care caută să ducă la pocăință pe greșit nu să-l ucidă și să-l bată copiii și nepoții, care pedepsește cu bunavoință și după dreptatea vecinică, care îngăduesce celor păcătoși să-și vie în fire. E Dumnezeu al mângâierii, nu al grôzei, al adevărului, nu al poruncilor.

Asta e una. Al doilea, Mântuitorul ne-a arătat ce e biserica și ce rugăciunea. În templu din Ierusalim, într'o parte eră hala de vechituri și piață, într'alta un abatoriu.

Erau zarafii cu mesele lor în templu, vîndători de porumbel, de papuci, de haine, de câte toate. Și eră un sgomot ca într'un tîrg de omeni guralivi. Sciți, cum i-a dat Iisus afară, cu biciul.

Iar în abatoriu să tăiau vitele de jertfă. Se tăiau multe; și eră sânge prin templu, și murdărie și miros nesuferit, dar așa-i plăcea lui Dumnezeu, care-și netezia barba «și se bucură, când îi ajungeau bune mirosuri de carne în nările Sale» și sta totă ziua cu fața plecată să miröse fumul boilor prăjiți. Iisus le-a spus Judeilor, că e rău ce fac — ați n'o mai fac, atâta au primit și ei de la Iisus — că Dumnezeu n'află plăceri în sânge, și n' are mațe avșvrlite.

Iar cu rugăciunea? Cum e sfîntul, așa e tămăia. Judeii se rugau, și se rógă și ați, numai pentru ei, și cer lui Jehova să pedepsescă pe goim, să-i trăsnescă, să-i înece, să-i umple de hube, să-i stărpescă cu fôme, cu ciumă, cu potopuri. Iar creștinii? Se rógă pentru toți, și pentru cei ce călătoresc pe mări, pentru cei ce pörtă răsbôe, pentru nemurile străine, pentru buni și pentru răi, și chiar și pentru vrăjmașii noștri. «Și ne apăără, Dômnne, de fômete, de ciumă, de răsbôie, pe noi și pe toți câți sunt fiii tăi». Iar noi și credem, că și Judeii sint fiii lui Dumnezeu.

Aşa ne spune Cristos, cu totul alt-fel de cum «poruncesce Jehova». Judeii au fost şi sînt urgisitorii a tot ce nu e Judeu, şi caută să facă răul, să-l înşele, să-l fură, să-l stărpescă. Numai Judeii sunt ómenii, iar de ceilalţi ómenii nu ştiu ce dică sunt.

Iar noi? Noi avem cea mai frumoasă învăţătură pe care o vor pute s'o aibă ómenii vr'o dată, de-ar trăi milioane de ani.

«Iubesc pe de-aprópele tãu, ca pe tine însuşi!».

G. Coşbuc.

Valórea educativă a învăţămîntului abilităţii manuale (lucrului manual), psihologicesce întemeiată (1).

Tema învăţămîntului manual spre a fi descrisă sub toate privirile, aşă cum trebuie, ar fi prea mare pentru timpul de o oră; dar, valoarea lui practică, în general fiind destul de cunoscută şi apreciată, mă mărginesc în această prelegere asupra caracterului său curat educativ. La acesta sunt trei cestiuni de avut în vedere: 1) Ce influenţă exercită învăţămîntul lucrului manual asupra creerului ca organ fisic? 2) În ce consistă influenţa lui asupra gândirii şi desvoltării spirituale? şi 3) În ce asupra voinţei şi caracterului?

Creerul omenesc este un organ întocmit din două jumătăţi din cari jumătatea dreaptă stă în legătură cu jumătatea stângă a corpului, iar cea stângă cu jumătatea dreaptă a corpului. Fiecare jumătate se compune dintr'un strat extern care se compune din celule nervóse, şi o substanţă internă care consistă din fibre nervóse. Exact luate aceste fibre nervóse sunt ramuri şi continuare ale celulelor de cari nu se deosibesc. Funcţiunea celulelor e de a concepe forţa nervósă care apoi este dusă mai departe prin mijlocirea fibrelor. Aceste fibre sunt membrii de legătură precum între celulele unei jumătăţi de creer cu cele ale celeilalte, tot aşă şi între celulele unei jumătăţi a creerului şi acelea ale măduvei spinării şi prin mijlocirea acesteia cu părţile exterióre ale corpului. Acum, orî fibrele cari îndeplinesc funcţiunea de comunicare între celule, se continuă anatomicesce de la o celulă la alta, după cum admiteau vechii anatomişti, orî dacă ele, această funcţiune de mişcare, o îndeplinesc prin atingere, după cum par a stabili cercetările mai noi; acesta este o cestiune care aicea nu intră în discuţiune.

Nevrologia învaţă că, ceea ce póte fi ajuns de inteligenţa creaturilor inferióre, cu mult înainte de nascere, este stabilit în numărul celulelor creerului omenesc, şi de aceea nici prin desvoltarea fisică şi nici prin educaţiune nu póte fi înmulţit, după cum se credeă mai înainte. Aceste celule, cu tóte că la nascere sunt complectamente în fiinţă, necesită un lung proces de desvoltare,

(1) Prelegere ținută în adunarea Societăţii Invetătorilor (1) din Massachusetts, la Worcester, în Anglia, de Thomas M. Balliet, inspector şcolar.

(1) Membrii învăţămîntului primar în Anglia, ca şi în alte state din centru şi Nordul Europei, şi statele celor-lalte Continente, se intitulăză în genere învăţători. (Nota traductorului).

până ce obțin gradul de maturitate, care le face capabile de a funcționa. O parte a acestui proces consistă în adevărata creștere a celulelor prin nutriție și activitate proprie, cea-laltă în ivirea și creșterea fibrelor de legătură și a învelișurilor măduvei lor, prin care celulele sunt puse în legătură unele cu altele. Adevărata dezvoltare a fibrelor de legătură este pentru un creier într'adevăr instruit tot așa de esențială ca însuși dezvoltarea celulelor. Puterea de a gândi și abilitatea de a lucra, a creierului omenesc, nu atârnă atât de mult de numărul celulelor aflate în ființă la naștere, pe cât de numărul acelor celule care mai târziu au fost dezvoltate până la gradul ce le face capabile de a lucra, dezvoltarea este în genere o chestiune sub influența nutriției, a stării de sănătate și a educației în cel mai profund înțeles al cuvântului. Din acesta urmăz că adevărata forță a creierului atârnă mai puțin de mărimea și greutatea lui decât de pătrunderea lui de cultură. Și mai departe urmăz din acesta, că ceea-ce școlă, de fapt, trebuie să facă, este să înzestreze pe elevii săi cu inteligență; și acesta o va face dacă celulele aflate în creier în stare de somnolență le-a dezvoltat până la gradul de a-și îndeplini cu succes rolul lor. Se poate admite că numărul celulelor cuprinse în creierul omenesc, capabile de a fi dezvoltate până la gradul de a funcționa, este mai mare decât numărul acelor care într'adevăr se dezvoltă, așa că posibilitățile educației — acest cuvânt în cel mai profund sens luat — pe nici o cale nu se limitează în nisce margini strîmpte.

Celulele creierului, pe care noi cu privire la lucrul manual, voim a le trata în mod special, aparțin la două clase, *sensitive* și *motrice*. Celulele sensitive primesc diferitele impresii, care atât prin mijlocirea simțurilor, pentru acest scop existente, cât și prin mijlocirea pelii și a organelor interne, pătrund înăuntru. Celulele motrice produc forța nervoasă, care pune mușchii în activitate. Aceste celule — unite prin asemănare în grupe — sunt situate în deosebitele părți ale creierului. În general părțile creierului situate mai în afară, conțin pe cele sensitive; iar cele situate spre centru, pe cele motrice. Aceste clase se sub-împart. În clasa nervilor sensitivi se află un centru pentru ved, unul pentru auđ și cu adevărat mai mult sau mai puțin speciale centre pentru cele-lalte simțuri. În clasa nervilor motrici se află un special centru pentru brațe, trunchi și picioare. În secțiunea brațelor se află de asemenea un special centru pentru a determina mișcările degetelor, brațului, ante-brațului și ale mâinii.

Spre a mă pronunța mai lămurit trebuie s'o spun, că nici o secțiune care este desemnată ca sensitivă sau motrice, exclusiv pentru sensibilitate sau locomoțiune este. În toate aceste secțiuni se află drumuri pentru a îndreptă sau a abate impulsunile. Că așa numita clasă sensitivă este cu toate acestea predominantă pentru simțiri și cea motrice pentru mișcări.

Lucru surprinzător este că, centrul pentru braț și mână este cu mult mai mare decât centrele care stăpânesc o parte ore-care a corpului de mărimea brațului și a mâinii, cu excepțiune acela al vedului. Acesta pare a fi o urmare a faptului că, acesta necesită un număr mare de celule spre a exercita o fină potrivă și ordine a mușchilor mâinii la infinita varietate a mișcărilor ei.

Celulele nervoase se dezvoltă ca și cele-lalte părți ale corpului prin nutriție și o activă funcționare. Celulele vedului se dezvoltă

prin ajutorul vędului, acelea ale auzului prin auz ș. a. m. d. La cei născuți orbi sau deveniți orbi în timpul copilăriei, centrul vederii rămâne nedesvoltat pentru totă viața.

La Laura Bridgman (1) care în copilărie a devenit orbă și surdă, au rămas centrele vędului și auzului în mare parte nedesvoltate și numai într'o mică parte desvoltate. Gudden, un fiziolog elvețian, a arătat că, dacă ochiul unui tiner surd ar fi înțepat, centrul nervos al vędului în curind după aceea ar dispăre.

De aci urmăză că exercițiul simțurilor este necesar pentru desvoltarea fizică a creerului. Și mai departe urmăză că partea fundamentală a educațiunii simțurilor într'atât este un proces fizic general, întru cât constă nu în aceea ca numai organele exterioare ale simțurilor să fie desvoltate, ci în aceea ca prin intermediul organelor exterioare ale simțurilor să se desvolte centrele nervoase ce le aparțin.

Ca și celulele sensitive așa și cele motrice se desvoltă prin exercițiu. Funcțiunea acestor celule constă în conceperea forței nervoase care stimulează mușchii determinând și diriguind mișcarea lor. Mișcările voluntare ale mușchilor au de aceea nu numai o favorabilă influență asupra lor, ci aduc și celulele centrale respective în stare de activitate prin care acești mușchi sunt dirigați. Celulele motrice, de fapt, nu pot prin nici un alt mijloc a operă și a fi diriguite spre desvoltare, decât prin mijlocirea mușchilor, și de aci exercițiul mușchilor, fie prin obicinuitul lucru, prin preumblare, prin exerciții gimnastice, sau învętmintul abilității manuale (lucrul manual), fără restricțiune trebuincios pentru speciala desvoltare a centrelor motrice în creer.

«O desă observațiune învață — așa dice un specialist cu vadă — că la persoanele care în timpul bôlelor cronice au stat mult culcate pe pat încât totă activitatea mușchiulară li s'a paralisat, tot centrul mișcărilor, după mörte se găsiă mai mult sau mai puțin jigărit și apus. Fără îndoială, pentru prosperarea tuturor centrelor motrice și în special cât se pöte de fundamental (te-meinic) a vastelor și complicatelor centre ale mâinii, trebuieșce ca părțile corpului cu care ele staū în legătură imediată, să fie puse într'o stare de activitate felurită». Cel mai important exercițiu al centrelor motrice este în periöda de creștere a creerului, iar lipsa unor ast-fel de exerciții pe timpul acestei periöde are urmări serioase pentru creer. Ba s'a mai dovedit chiar că amputațiunea unei mâni sau picior la un om mare, are o influență tot atât de păgubitoare, prin ne-nutrire, asupra centrului nervos respectiv, ca și la un copil.

(Va urma).

Traducere de

D. Demetrescu-Bălcesci.

— Dă copilul tęu la școlă să învețe cel puțin a ceti, a scrie și a cunöșce țara, istoria ei și drepturile și datoriile lui către ea.

(1) Psychologia și Pathologia Pedagogică (Broșura 4 anul II).

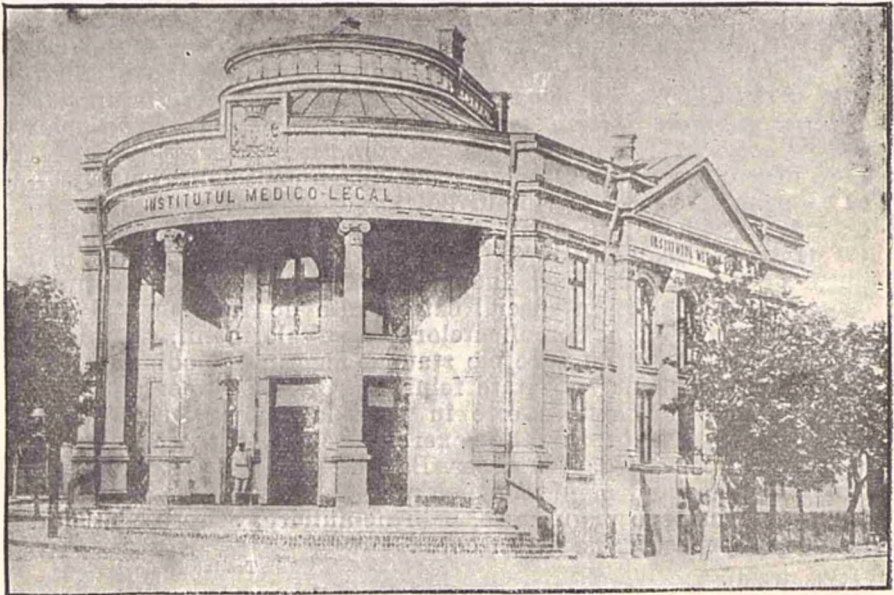
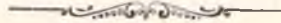
6 rugămințe.

Suntem deja în a 7-a lună din anul al 6-lea al revistei. Rugăm cu insistență pe iubiții noștri abonați, rămași în urmă cu plata, a ne înainta cât mai neîntârziat posibil, prin mandat poștal, micul cost al abonamentului.

Incasările prin serviciul poștal, ne expune la mari cheltueli și la plată de personal, pentru lucrările ce necesită acest fel de încasare, așa că abonamentul de 5 lei deja atât de mic, ne rămâne pe jumătate, fiind nevoiți a face aceste cheltueli.

Avem speranță că iubiții noștri abonați, vor ține seamă de eforturile noastre și se vor grăbi a ne trimite deadreptul abonamentele.

Administrația.

Institutul medico-legal (Morga) din București.

Aici se depun toate cadavrele celor sinuciși ca și ale celor cari sunt uciși de alții, sau cadavrele găsite, pentru a fi recunoscute de familie; tot aici se fac și autopsiile cadavrelor oamenilor, asupra morței cărora există vr'o bănuială.

Asigurări mutuale rurale contra mortalității vitelor.

(Urmare).

În privința societăților mutuale în contra accidentelor la vite, sunt multe de țis în fine; sunt însă și multe greutăți de învins. Într'adevăr, contra eficacității unei organizări mutuale, cu privire la vite, vorbesce faptul că sunt multe casuri în care mortalitatea lor se pôte întâmplă prea ușor.

De câte ori réua hrânire, maltrătările, excesul de muncă, grajdurile rele și mai ales apa stătută din smâncurî, nu fac ca animalul să piară, înainte de vreme!

Experiența a dovedit însă, că avantajul acestor societăți este tocmai că face pe sătenî, să se intereseze, cât se pôte mai mult de animalele lor. Tocmai din cauza perderilor, ce ar proveni pentru casa societății, fie-care membru se va interesà de a îngrijî, nu numai de vitele sale, ci de-a exercită și influența morală, de care-î capabil, și asupra vecinilor sêi. O asemenea societate ar puté chiar să ajungă cel mai puternic factor sanitar-veterinar pentru satul sêu. Când bună-ôră societatea ar stabili diferite reguli și măsuri sanitare, de care ar urmà să țină socotéla asociații, s'ar puté schimbà cu timpul felul de îngrijire al vitelor de până acuma.

Dacă s'ar țice membrilor: să nu dea drumul la vite în lucerniere și trifoiște, căci în cas de môrte, nu vor căpétà nici o despăgubire, dacă li s'ar spune să nu lase vitele să bea apă din smâncurî, să facă grajduri pentru érnă, calde și curate, atunci s'ar ajunge cu timpul de a deprinde pe ómenî să îngrijescă mai bine de animalele lor, căci prin statutele ce vi le voiũ trimite, se va specificà, că dacă môrtea a provenit din îngrijire rea, din maltratare, se pierde dreptul la despăgubire.

În orî și ce caz este de netăgăduit că asigurarea viteilor contribuesce fôrte mult, la îmbunătățirea rasei.

Când scie sătenul, că în cas de întimplătóre nenorocire, e asigurat de perderea animalului, pune mai multă dragoste în căutarea lui, este mai dispus să ție animale de mare valóre, când scie că acéstă valóre nu este perdută.

În Franția s'a făcut încercări cu tot felul de forme de societăți mutuale locale, și după decii de ani, s'a vădit că societățile mutuale, cu cotisație variabilă, sunt mai potrivite cu spiritul poporului. Aceste societăți se întind din ce în ce mai mult, cotisația fiind facultativă și neputându-se, pogrî sub un franc, de categorie de vită.

Despăgubirile ce s'a coborît până la 16%, rare ori s'a ridicat la 30%. În unele societăți rambursarea pierderii nu se face decât la sfîrșitul anului; numărul acestor fel de societăți, a început să descrescă, tot așa s'a întîmplat și cu Societățile mutuale cu prime fixe, stabilite odată pe an, din departamentele Meuse și Haute-Loire. S'a găsit însă că cele mai nimerite societăți mutuale, sunt acele mixte, jumătate cu prime fixe, jumătate cu prime variabile, care funcționexă admirabil.

Acolo unde sunt lăptării cooperative, se practică asigurarea contra mortalității vacilor tuturor cooperativelor.

Nu trebuie să ne închipuim însă, că aceste Societăți au menirea de a acordă despăgubiri, ori-care ar fi cauza pierderii vitelor; ele au mai mult scopul, cum este d. ex. în Austria de jos, de a umplea golurile legii pentru epizootii, și de a simplifică modul de operare, substituind factorii locali, autorității guvernamentale.

Asigurarea, nu-i o asigurare de capital, de aceea nu ține sēmă de deprecierea valórei pricinuită prin îmbătrânirea animalelor, sau prin defecte înăscute.

Despăgubirile se acordă, după valórea ce a avut animalul în momentul când a murit, sau i s'a întîmplat accident mortal; indiferent de valórea cu care a fost înscris. Asigurarea nu-i valabilă, pentru casurile când animalul a murit, s'a a suferit o depreciere, prin vina proprietarului, cum ar fi maltratarea sau necăutarea în caz de bólă.

În caz de bólă sau accidente, proprietarul anunță societatea, pentru ca să se ia măsurile de lipsă spre înlăturarea pierderii, dacă este cu putință. Se pôte consultă un veterinar, se dispune tăerea animalului, câștigându-se, de exemplu mai mult prin tăerea lui, decât dacă ar rămâne ca animal de muncă inferior.

Nici într'un caz nu se încuviințexă însă valórea întregă, ci numai 2/3 sau 3/4, din evaluare. În cazul când din animalul în cestiune, se pot folosi unele din părți, de exemplu

pielea, córnela, ósele, saũ întreg animalul, dând carnea în consumație, nu se acordă drept despăgubire, decât diferența între valoarea obținută din vânzare, și evaluarea stabilită, de către comisiune.

Cotisațiunile se hotărâsc după vârsta și felul muncii la care este supus animalul. La cai de ex. după întrebuințarea lor ca animal de lux, saũ ca animale de lucru la câmp, saũ de cărat. La bovine se deosibesce între tauri de prăsilă, boi de muncă ori vaci. În Württemberg cotisațiunile sunt variabile la porci și vaci, după felul hrănirii; așa bună-óră când sunt ținute la velnițe, cotisațiunile sunt mai mari. În această țară, taxele osciléză între 4—8% la cai, între 2½—3% la boi; iar la animalele mici, porci, oi și capre, 3—10%.

La intrarea în societate se percepe o taxă de intrare, pentru acoperirea cheltueleur de Administrație. În departamentul Seinei inferioare (Francia) prima este de 1.25% din valoarea asigurată. Prima suplimentară de reasigurare este de 0.25%. Nu se admite asigurarea parțială a unui număr de vite numai din totalitatea gospodăriei; ci numărul total al vitelor de aceeași categorie trebuie să fie asigurat.

Membrul trebuie să comunice societății, ori și ce schimbare s'ar face în numărul vitelor sale, cum d. ex. ar fi cumpărarea saũ vânzarea.

Neconformarea la această dispozițiune, se pedepsesce cu pierderea dreptului de asigurare. O dispozițiune bună se găsește la societățile mutuale din Württemberg, unde funcționéză și o comisiune de arbitrii, pentru cazul când societarii n'ar fi mulțumiți cu expertizele comitetului societății.

Prima de asigurare este diferită după localități; nicăieri nu este însă prea mare și pretutindenea cu timpul este scădută, dacă rezultatele obținute o permit.

În marele Ducat de Baden, unde măsurile luate pentru propășirea agriculturii au atins un înalt grad de perfecțiune, există trei categorii de societăți pentru asigurarea vitelor: Societăți comerciale, Societăți libere și Societăți obligatorii mutuale. Aceste din urmă sunt locale, adecă 'și întind operațiunile lor, numai asupra unei singure comune. În 1899, existau în această țară 20 de Societăți pentru asigurarea cailor și 569 pentru asigurarea boilor. În special cele din urmă, aveau ca membrii 58.200 de cultivatori, cari asigurau 194.309 boi și dăduse o despăgubire de 681.494 mărci,

în 3.286 de casuri. Societățile legale, obligatorii, tot mutuală, erau în număr de 185, cu 17.238 de membrii, și 63.032 boi în valoare de 18.698.000 mărci, plătind în 1.543 de casuri, suma de 354.373 mărci.

Pentru a vă face o idee de însemnătatea acestor societăți, e destul de a vă spune, că de la 1893—1899, adică într'un interval de 7 ani, cele legale s'au înmulțit de la 87 la 185, ceea-ce dovedește că contrar afirmațiunilor celor pesimiști, ideia de mutualitate în asigurarea vitelor, poate prinde rădăcini, corespunzând unei adevărate necesități.

(va urma)

I. Kalinderu.

POMERITUL

*P*ull bănet strânge străinătatea pentru pomele sale. Din Germania ca și din Austria, plcă pe fiecare an vagoni și corăbii pline cu mere, pere de tot soiul, cu prune uscate, pe cari le duce în toate părțile lumii, iar îndărăt vin bani de aur ce îmbogățesc pe cei cu pomi.

La noi puțini oameni se îngrijesc să aibă pometuri, fiind-că nu știu folosul ce-l poate trage din ele. Și, slavă Domnului, numai pământ nu ne lipsește! Fie-care sătean are pe lângă casa lui câte-vă prăjini de pământ, care e însă plin de spinii și neîngrădit. De-alungul satelor stau delurile голе golule, nefolosite nici măcar de vite, căci nu găsesc ce pasce pe-acolo, iarba fiind arsă de soare. Cât de bine nu s'ar pute întrebuința acele locuri pentru cultivarea pomilor de tot soiul. Ce viață frumoasă și cu belșug e în satul cu pometuri? Lângă Fălticeni-vechi, sat vestit de când Crângă a vorbit de el, este alt sat numit Rădășeni, sat mare, ca un raiu, verde și frumos, de mulți meri și peri ce cresc pe-acolo; fie-care sătean are grădina lui bine îngădită cu gard înalt din nuele bine împletite și plină de arbori tufoși, la umbra cărora pământul par-că e un covor de iarbă, preserat cu floricele fel de fel. Din pomii sădiți în grădină, fie-care locuitor, își scote cheltuelile casei, căci pomul odată prins, nu cere nici arat, nici semănat, nici prășit, dar bani aduce.

Fie-care casă e casă de gospodar, bine stuhărită, cu gard și șură pe lângă ea, cu ferestre mari prin care intră lumină multă, dătorore de veselie și sănătate. Și în Muntenia, sunt unele locuri pe unde oamenii, ce au grădini pline cu pruni sunt tot unul și unul de cuprinși. Chiar când cine-vă are numai o palmă de loc pe lângă casă și tot poate trage folos din puțini vișini, meri ori peri ce i-ar sădi.

Pentru facerea unei grădini cu pomi, nu e vorbă, trebuie

de la început ore-care necaz, căci pomii sunt ca și copiii, dacă sunt bine îngrijiți, când sunt mici, aduc mai târziu rode bune. Cele mai prielnice locuri pentru pomi sunt cele delurose, căci apa nu se adună în băltoage la rădăcina lor, iar sorele îi bate cea mai mare parte din zi.

Puii de măr, păr, vișini, cireși, se capătă sau din semințe sau se cumpără de la pepinierile (grădinile cu pomi), ale Statului, pe un preț mic. Când se pune sămînța e mai mare truda, căci trebuie așteptat până ce cresc mai măricei, pentru a fi altoiți. Se poate la urmă căpăta prin altoire arbori buni din cei sêlbateci; e de ajuns a se luă de la un vecin o crenguță verde de un soi bun de pom și a se altoi cu ea un arbore tiner de același pom sêlbatec. Dintr'un măr pădureț se poate căpăta merele domestice cele mai bune, după cum se poate căpăta și dintr'un păr, vișin sêlbatec, peri și vișine bune. Odată scăpat din nevoi, pomul nu cere o îngrijire așa de mare. Cel mult trebuie săpat în primăvară la rădăcină, pentru ca să se aerisescă, apoi trebuie curățit de cuiburile omișilor, ce le-ar mânca tôte frunzele. Incolo, dacă Dumnezeu dă căldură și plôie la vreme, către toamnă stai pomii ciucură de rode.

Ce bine ar fi dacă și la noi și-ar da ómenii sêma de folosul ce aduce pomii sădiți pe lângă casă! Fie-care gospodar având și un mic ogor cu popușoiu, ar avê pe lângă hrana pentru êrnă și bani cu cari sê-si trimêta copiii la școlă, să dea pentru biserică și să strângă chiar ceva bani albi pentru vremurile grele ori pentru bêtrânețe, când nu vor mai putê munci. Fie-care sâtean fiind cu stare și țara întrêgă va fi bogată și înflorită.

Dr. Ión Simionescu.

Domnitorii cei mai învêțați.

Dintre toți suveranii Europei M. Sa Frantz Iosef al Austriei, vorbeste atâtea limbî ca nici un alt domnitor. Dar chiar și pe dînsul l'a întrecut rēposata Regină Elisabeta, care pe lângă limbile vorbite în împêrăție a mai sciut franțuzesce, englezesce și spaniolesce. Cunoscînța de limbî mai mare o are M. S. Regina nôstră, care scrie deopotrivă de frumos în limbele, românescă, nemșescă și franțuzescă, și vorbeste fôrte bine englezesce, spaniolesce, italianesce și rusesce. Multe limbî mai vorbeste mama regelui Alfonso, vêduva Maria Christina. După Monarchul Austriei, al doilea în cunoscînțe de multe limbî e regele Greciei, iar cel din urmă în șirul Domnitorilor este Sultantul Turciei, care în afară de limba sa turcêscă, nu mai vorbeste decât franțuzesce.

Sfaturi pentru țărănce.

gospodină bună este aceea care are pe lângă casa sa o grădiniță bine îngrijită, în care își cultivă verdețurile necesare pentru traiul familiei, care își are curtea plină cu paseri, câți-vă purcei frumoși și o vacuță, ori cât de săracă ar fi. Aceea care nu își cultivă grădina, lăsând să crească bălării unde vara se prădesc șerpi și alte dihanii, nu-și curăță primăvara arborii roditori de omiți, nu ține ograda curățică și casa văruiată, e o gospodină rea, leneșă, urită, în a cărei casă e sărăcie, tristeță. O casă murdară, o curte neîngrijită nu numai că displace unui trecător, dar e chiar nesănătoasă pentru aceia cari o locuiesc.

Cu câtă bucurie se întorce bărbatul de la munca câmpului când, intrând în ogradă totul îi zîmbesce: cocoșul îl întâmpină cu cântecul său de poftitor de bine, porcii cu grohăitul lor, iar vacuța din staul par'că-și cunosc și ea stăpânul; când vede în fața micuței, dar curatei căsuțe albe, o grădiniță bine îngrijită, unde pe lângă toate zarzavaturile, harnica femeie a pus și 3—4 straturi de flori, și în fine peste toate îi rid mustățile când îi ese fuga în pragul ușii buna sa tovarășe de muncă, cu mânecele sumese, șiindu-se de pôle doi drăgușori de copil frumos grijiți, sănătoși și rumeni la față. I se pare că femeia ar voi să-i spună din ochi: «așa-i că e frumos și în regulă tot? dacă tu muncești la câmp nici eu nu stați cu mâinile în sân, căci e păcat ca tu să muncești și eu să aștept toate de-a gata».

Tote acestea redați bărbatului obosit, noui puteri de muncă și uitând că totă ziua a muncit din greu, pune mâna pe topor, și ori taie lemne, ori cârpesce gardul, fluerând voios.

Bogăția unei case e *femeia bună* și nu-i trebuie pentru toate acestea decât... gustul de muncă. Femeia trebuie să se îngrijescă asemenea în primul rând de sănătatea familiei, ea trebuie să cunoscă așa și *higiiena casei*. Un copil ca să fie ferit de boale, ca să fie sănătos, îi trebuie aer, lumină, căldură și hrană. Cum trebuie mama să se îngrijescă ca să i le dea toate acestea?

Aerul prin respirațiune se strică, și mai ales în casele mici, unde locuiesc mai multe persoane trebuie deschise des ferestrele, mai ales dimineața, lăsându-le $\frac{1}{2}$ oră să se premenescă tot aerul din cameră. Aerul trebuincios pentru un om mare (în vîrstă) este socotit cam la 25 m. c. pentru 24 ore; aerul se mai strică și prin fermentarea băligarului care trebuie depărtat de locuințe, asemenea și lăturile nu trebuie aruncate în prețma caselor, căci și acestea sunt o cauză de stricare a aerului. Pentru lucrurile grase, pentru fructe, buna gospodină va avé o cămară cât de mică, căci și acestea prin fierberea lor, împrăscie un gaz vătămător sănătății.

Apoi curățenia din casă? Nu e destul să deschizi ferestrele pentru aer, dacă în casă e murdar, prăfuit, nevêruit etc.

În fie-care ți aprôpe să se scuture tôte lucrurile pe cari se pune praf în timpul ȃilei, așternuturile, rogojinele, să se spoiască casa cel mult la douê luni odată.

Oghêlurile (plăpimele) să fie lăsate în timpul ȃilei afară.

Să se părăsescă obiceiul de a dormi jos ; în căsuța cea mai săracă nu e greū să fie un pat cu o saltea de pae pe care cel ce dôrme își odihnesce corpul cu adevêrat.

Curățenia casei e în legătură cu curățenia corpului omenesc. Spêlăți-vê corpul fôrte des, căci este fôrte sănătos.

Pentru ferirea corpului de frig, mamele să-și îmbrace copiii numai cu haine de lână, căci sunt cele mai sănătose și trainice și să fie lucrate de ele. Să ne lepădam de impestrițatele streine, păstrându-ne frumosul port național admirat și de strêinătate. Să nu se mai îmbrace nici femeile, nici bărbații cu haine din stâmbării și mărfuri ovreesce, arse și putrede, ci femeea cuminte în noștile lungi de êrnă să-și facă sie-și catrințe și bărbatului sumane și cioreci.

În fine să mai spun, ca să fim sănătoși trebuie să mâncăm și bine. Sciți ȃicêțorea celui mai înțelegt popor care a trăit de mult, poporul Roman, «Minte sănătôsă în corp sănătos». Să ne nutrim bine, căci numai atunci puterile ni se păstréză, munca nu ne sleesce; mai ales noi Români avem nevoie mare să mergem înainte; ne-am pipernicit rêu. E bine ca cel puțin de douê ori pe sêptămână să mâncăm puțină carne, care întreméză puterile, și mai multă pâine decât mămăligă; să ne ferim a bea rachiū și spirturi cari ne otrăvesc și corpul și sufletul.

Gh. D. Belinski.

Silv. ajut. Dom. Cor. Bicz.

Credințele poporului asupra strănutatului.

Când strănută omul, atunci a trecut Satana cu tigva cu otravă din care rêsufliă el, și atingând puțin praf de nasul cui-vă, îndată strănută.

Atunci cel ce a strănutat, trebuie să 'și facă cruce ȃicând :

- «Sănătoși toți
- «Topescă-se răii
- «Dupe lângă mine
- «Cum se topesce cêra
- «De fața focului.

Căci alt-fel, în curând se va bolnăvi, sau va păși, sau va da de vre-o beleă.

Cules de

C. Gheorghescu.

Drajna.

Peronospora sau mana viilor și mijlocele de apărare.

(Sfîrșit).

Pregătirea tratamentului este din cele mai lesnicioase. Într'o puțină a cărei capacitate ne este cunoscută și plină cu apă, punem să se topescă de atâtea ori 2 kgr. piatră vînată (tratament forte), câte sute de litri de apă cuprinde.

Piatra vînată se pune într'o coșniță de nuele sau și într'un sac cu țesătura mai rară, care se afundă în apă, tîrnîndu-l d'un lemn sau cuiu ca să nu se răstörne, ci să stea în suspensiune pînă ce piatra s'a topit cu desăvîrșire. Mulți cultivatori, pentru o mai mare repediciune în executarea preparațiunei pun piatra vînată într'o căldare cu apă aședată pe foc și obținînd îndată topirea sau soluțiunea dorită, o varsă în apa din puțină. De altă parte și tot cam în acelaș timp, într'un vas aparte se face și stingerea varului care se tot subție cu apă pînă ce s'a obținut un fel de lapte, care print'o strecurătoare și cu încetul, se törnă peste zema de piatră vînată, mestecându-se mereu prin învîrtirea fusului purtător de stinghiă, în cazul când avem puțină sistematică făcută; iar pentru a obține o desăvîrșită punere în atingere a particulelor de var cu cele de piatră vînată, condițiune care înriurază mult la pregătirea unui bun tratament, se stinge și se subțiază cât de mult varul cu apă într'un vas aparte, iar piatra vînată se topește într'alt vas egal cu cel d'întăiu și apoi doui lucrători ia: unul cu o căldare din vasul întăiu, iar cel-l'alt, din al doilea și amândoi d'odată, törnă în putina comună, procedare fôrte bună, numai cât cere să avem trei vase în loc de cel mult două. Ori-carî ar fi procedarea prin care ne pregătim, zema Bordelesă, după un sfert sau cel mult o jumătate ceas putem stropi cu ea viea, bine înțeles dacă avem și siguranță că tratamentul nu va arde foile de viță, ceea-ce se întâmplă când piatra vînată a rămas în parte ne neutralisată prin varul ce am adăogat, fie că acesta are prea multă piatră în el sau a stat nestins prea mult la aer. Constatarea zemei din acest punct de vedere se pôte face prin practică (chestiune de apreciere), sau prin mijloce chimice.

Un preparator priceput apreciază calitatea varului și la nevoie pune mai mult, adecă atâta cât pune și piatră vînată și în fine, cunosce după aspectul lichidului din puțină sau pus într'un pahar, care fiind privit în zare își are o colóre albastră închisă, pôte fi întrebuițat fără témă de părlire; iar dacă se arată albastru, se mai adaogă puțin lapte de var; cât pentru mijlocul chimic el constă în întrebuițarea hârtiei de turnesol, care fiind înmuiată în puțină

și dacă rămâne albastră, preparatul este bun; iar dacă bate spre roșu, mai punem var, însă câte puțin până ce nuanța roșie de pe hârtie dispăre, alt-fel am căde în altă extremitate, tratamentul s'ar face cam alb și în acest caz pe lângă că pierde din eficacitate în contra manei, șade și rău pe foi cari par vărute. Grijile de avut la întrebuițarea zemei Bordelese nu trebuie să sperie pe nimeni, casurile de pârlelă a foilor este foarte rar. Eu am lucrat cu acest tratament 8 ani d'arîndul: chiar în situațiile cele mai prielnice manei și am usat de felurite varuri din cari unele le vedeam bine că lasă de dorit, însă în atari casuri întrebuițam doze egale cu cele de piatră vinată și n'am vădut ars nici măcar un petic de fôie, am menționat acesta fiind-că adese ori știința obligă și pentru acei ce pot căde în extremitate, ținând ca tratamentul lor să fie cât mai activ, mai acid, puind prea puțin var.

Operațiunea stropitului se face precum se scie prin pulverisatore anume, care împrăscie zema sub formă de ceta sau fum, depunend'o pe foi și pe părțile tinere de viță în puncte fine și dese și care nu se vede decât după ce tratamentul s'a uscat, dând foilor o coloră albastră caracteristică. Mânuirea aparatului este foarte ușoră, însă partea grea este tratarea uniform și numai atât cât trebuie a tuturor părților viței și pentru care scop vom fi cu ochii, nu la pesa care pulverisază, ci la fumul sau ceta ce produce aparatul și care trebuie să îmbrace complexul viței, ferindu-ne d'a ține tubul pulverisatorului prea aproape de viță, și prea mult pe loc, în care caz se produc picături mari pe foi, cari se scurg, în cât foile se par mai mult mânjite decât tratate. Stropitul viei începe a se face de multe ori înainte de 1 Maiu, alte ori ceva mai târziu, după cum și vița este mai înaintată sau mai întârziată în vegetațiune.

Primul tratament să se aplice de îndată ce lăstariii au lungimea între 0,07—0,10 c. m. și foile mărimea unui ban de 10 și în tot-deauna mai înainte cu o zi decât mai în urmă. Al doilea tratament se aplică la un interval de câte-vă zile după cel dântăiu și adese ori se dă acesta din urmă ca complectare a celui d'întăiu, iar când vremea este uscată a doua stropire o dăm înainte de înflorire; cât pentru celelalte tratări se aplică după terminarea înfloririi sau în caz de nevoie chiar din timpul înfloririi și până spre 1 Septembrie, la intervale mai lungi sau mai scurte dupe vreme și situațiunea viei, dacă este în locuri înalte sau jôse.

Pentru a concretisa aplicarea tratamentului într'o vie să ne punem numai în înprejurări de vreme, cazul unui an plointe, și se admitem că dupe o stropire plouă îndată sau și la câte-vă zile dupe primul și al doilea, în ambele casuri stropim imediat din nou, restabilind tratamentul pe viță care trebuie să fie permanent albastră, or cum ar fi

timpul. A ține viea continuu sub o colóre albastră sau sub piatră vînată este tot meșteșugul apărării viilor în contra bólei. Ast-fel fiind, se înțelege de la sine că numărul tratamentelor de aplicat unei vii într'un an, depinde de vreme, ea singură hotărășce dacă sunt îndestulătoare. — două sau nouă — vorba vine, pentru ca viea să nu rămână nici o ți măcar verde, ci în tot-deauna albastră din primă-vară până în tómnă.

Am audít mulți cultivatori plângendu-se că de și a stropit viea de trei ori, totu-și a fost atacată, bine înțeles că acestia nu au știut să-și orienteze lupta de apărare conform împrejurărilor de timp și loc; știință care aparține mai mult practicei decât teoriei și care se póte căpăta de omul îngrijitor și consciințios în scurt timp prin observațiile sale proprii.

Cele-lalte grijí de dat sunt mai mult cu privire la întreținerea pulverisatórelor și cari nu trebuie neglijată cãtu-și de puțin, căci de la o bună funcționare a lor depinde în mare parte succesul dorit; spălarea lor cu apă curată după fie-care ți de lucru sau parte din ți și ungerea pieselor cari sunt supuse frecărei, constituie întreținerea lor.

Afară de zéma Bordelesă mai sunt și alte substanțe cari se întrebuințază și ele contra manei, potrivit bunătăței și estinătatea lor, ast-fel sunt:

1. Zéma zacharată a lui Perret, care este tot tratamentul de mai sus însă cu adăogire de melosă, o materie zacharósă, și care face ca apa acésta să se lipescă de foi mult mai bine ca cea d'intăiu și să nu fie spălată de ploii cu înlesnire, însă din cauză că costă scump, se întrebuințază fórté puțin. Cantitatea din melosă este de 2 kilo la 100 litri apă.

2. Zéma Bugoniesă compusă din: 2 kilo piatră vînată și 2 kilo piatră carbonat de potasă, în 100 litri apă. Pentru aceleași motive ca mai sus, acésta nu este mai bună decât zéma Bordelesă, se întrebuințază mai rar.

3. Apa Celestă, numită ast-fel din cauza culorei cerului ce are, se compune din piatră vînată și amoniac în cantitățile următoare: 2 kilo piatră vînată, 1½ kilo amoniac, în 100 litri apă. Din cauză că pârlesce foile nu se întrebuințază.

4. Mai sunt și prafurile lui Savenski, Baron Chef de Bien și Schlöesing, cari nu se lipesc pe foi. Ele se întrebuințază ca compliment al tratamentelor cu lichide.

5. Singurile preparate cari merită atențiunea publicului sunt salamura Florica, fabrica din Craiova, și verdețurile streine, cari spre a se întrebuința este destul să se topescă în apa arătată pe instrucțiunile ce le însoțesc, însă suveranitatea o păstréză zéma Bordelesă bine preparată și la timp întrebuințată.

D. Rădulescu

Șef de Cult. Dom. Șegarcea.

L I C A

Nuvelă Macedoneană

(Urmare).

omna cerul munților Morihovei se posomorăsc mai de timpuriu. Razele sórelui de la Sf. Maria-Mică nu se mai arată Aromânilor. Frunza arborilor se scutură de cu vreme. Păsările cântătoare își încetéză viersul lor duios. Cele călătore părăsesc cuiburile lor, și nu este decât un anunț ce se dă Aromânilor de a le imită și ei, cari nu întârzie. In mai puțin de 15 zile totul amortește în acești munți.

In locul riulețelor șerpuitoare și îndrăznețe nu se vede de cât un lung șir de oglinzi de gheta. Totul este acoperit cu o grosă mantie de neauă. Par'că un greu giulgiu de mórte a acoperit vesela natură din luna lui Maiu. Acum e luna lui Septemvrie pe la sfirșit, și nici fum nu se mai vede la castelașele Aromânilor, nici telingi, nici nechezat, nici behăit, nici mugit, nici mult duiosul fluer al păstorilor. A amuțit doina Aromânilor pentru 8 luni de zile, când iarăși își va lua viersul. In locul minunatei privelisci de odinioară, n'a mai rămas de cât fiorosul și monotonul urlet al fiarelor sêlbatece și vijitiul crivățului, căroră n'a putut rezistă nici natura.

Numai jos de tot, într'o vale adâncă, numită «Valea Rea», la incrușarea drumurilor e aședat Tulliu hangiul într'un han, pentru adăpostul călătorilor contra grozăviilor iernei și contra jafurilor clăcașilor din câmpie.

* * *

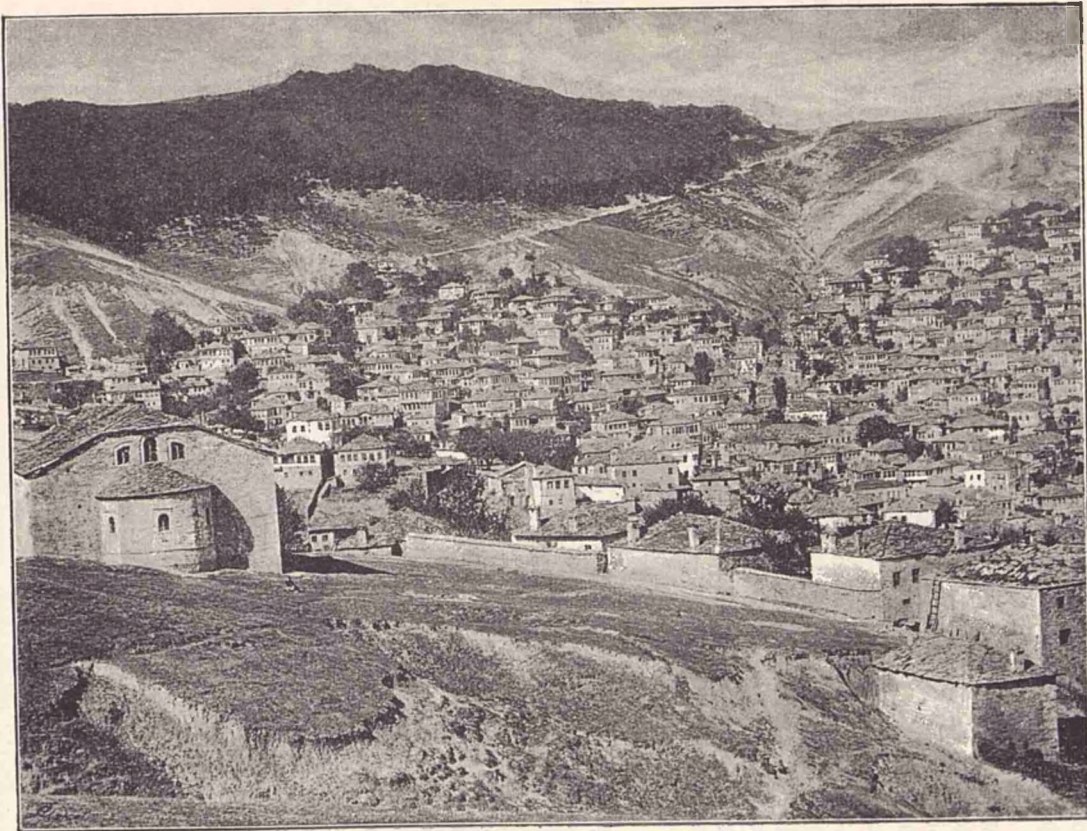
După plecarea păsărilor călătore, Aromâni din acele locuri se pregătesc și ei de drum. Chiar din a doua di după Sf. Maria-Mică, turmele, hergheliele și cireșile, într'un șir care se pare nesfirșit, coboră înălțimile munților și încetul cu încetul, munții devin pustii, umplând câmpiile. Nici aci nu staū mult, ci o pornesc spre Sud în locuri mai căldurose, unde pot ernă. După câte-va zile de la plecarea turmelor, printre familiile aromâne se vede o mare mișcare, se pregătesc și ele de plecare.

Numai Tulliu hangiul din Valea Rea stă nemișcat, încrețit și gânditor când vede mișcarea Aromânilor, căci scie că în câte-va zile totul il va părăsi și în locul fraților săi Aromâni, nu va vedé decât troienii de zăpadă și lighioane sêlbatece.

Până la amiadi totul e încărcat. Fie-care familie pornesce rând pe rând punând inaintea caravanii «călăuza», calul cu clopot, care conduce într'oga caravană. In câte-va ceasuri, nu rămîn în munții Morihovei, decât 3 — 4 păzitori, cari se expun frigului și fiarelor sêlbatece în tot timpul ernei spre a păzi casele celor plecați.

E frumos să fi fața la despărțirea Aromânilor de casele lor de vară, de munții încântători, de apele curgătoare, de belșugul naturii și de ómenii cari rămân spre paza caselor.

Audi plânsete în hohot, veđi sărutări și strânsuri în brațe. Nu

O privire asupra comunei Crușova. (Macedonia).

fac zece pași și cei cari plăcă își întorc capul spre locurile pe cari le părăsesc și după un lung oftat exclamă: «Vă las cu bine, frați munți, și cu bine să vă gădesc» și voi fântini, și voi copaci, și voi riuțe cristaline, cu bine, cu bine să ne vedem la primăvară. Până ajung la hanul lui Tulliu în Valea Rea, de miș de ori se întorc și mereti mișcă batistele în aer, luându-și adio de la locuri și de la păzitori; iar păzitorii, cari stau pe o movilă când ved, că caravanele au intrat în vale, de unde nu le vor mai pute vedea, descarcă armele, dîcînd. «Să ne vedem cu bine, érnă bună și ușóră».

Ast-fel de scene întristătore se repetă în fie-care tómnă la plecarea Aromânilor.

* * *

Paza satului în timpul ernei se face de Aromâniî cei mai îndrăzneți și cei mai cinstiți.

Intr'una din erni, e mult de atunci, fusese orînduit și Moș Dina a face paza satului. Acest Moș era de o vitejie uimitore că se dusesse fama de faptele lui îndrăznețe printre totă aromânimea și printre cei străini de nêmul nostru. Era și de o cinste, cum rar se gădesc printre ómenî. Tînér încă fiind, a văduvit și din 3 copii ce a avut nu-i rămase de cât o fetiță «Lica». Iubiă pe acéstă copilă ca pe ochii din frunte. Avea și pentru ce, de óre-ce Lica pe lângă că era pilda satului pentru purtarea și pentru hârnicia ei mai era și frumoasă și curagiósă, în cât fusese supranumită și: *Zina munților de bună creștere*, de óre-ce Moș Dina, pe lângă pozițiunea lui materială în destul de înfloritore, mai era dăruit și de un deosebit simț educativ, așa că tot timpul vieței se îndeletnicise dând povețe morale unicei sale fiice.

Deci Lica pe lângă că era dăruită cu calități fizice, prin cari atrăgea privirile orî-cărui muritor, mai avea o corónă neperitóre, o educațiune alésă și o modestie naturală, în cât visul orî-cărui Aromân cu flăcăi de însurătore nu era de cât să'l ajute Bunul D-deu să aibă, de noră pe Lica cea cuminte, harnică și curagiósă.

Abiă împlinise 14 ani și lui moș Dina i se făceau propunerî de o droie de pețitori pentru frumoasă și înțelepta Lica.

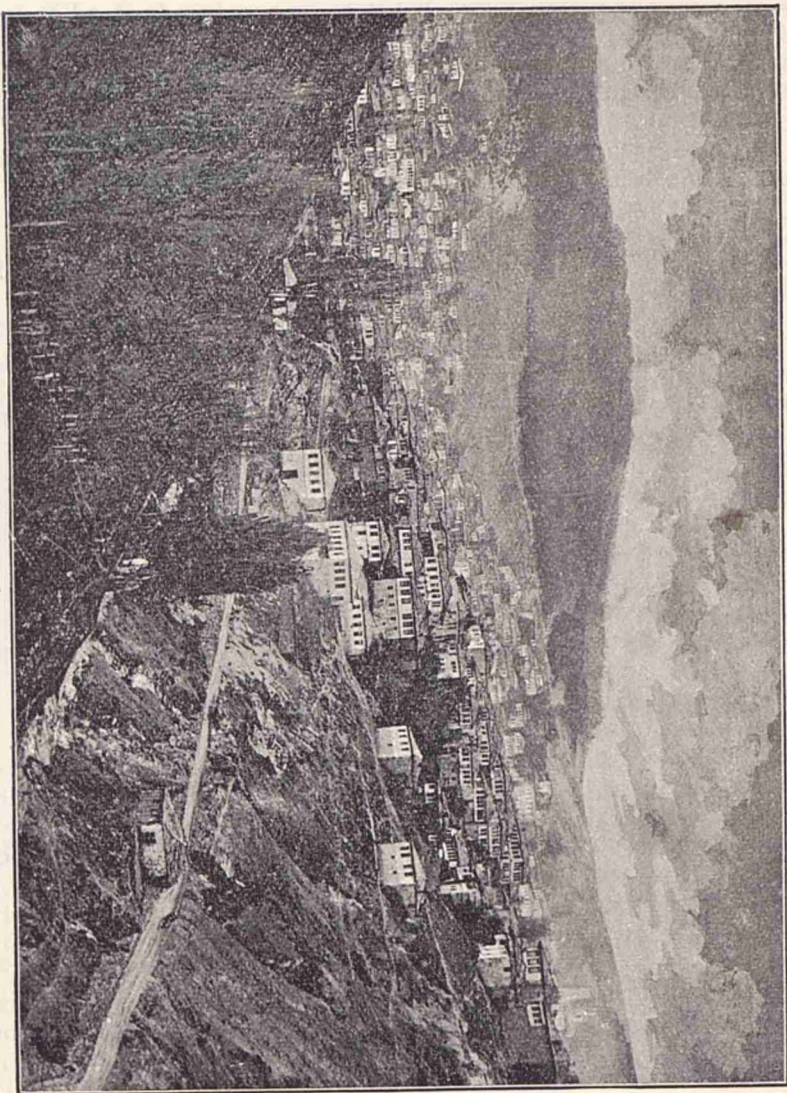
Moșu, și el modest, nici unuia nu ridica speranța și cu vorbe dulci îi trimetea lăsându-l a înțelege că mai e timp, fiind fata încă mică.

Multe propunerî erau și pe placul Moșului, dar . . . el ghicise focul inimioarei scumpei sale fiici și ca unul care cumpăniă în tot-deauna lucrurile, judecând sênătos urmările dragostei incolțit intr'o inimă tînără ca a Lichel, tăcea și aștepta momentul, când Lica ar fi venit ea singură să-i destăinuiască totul.

Iubiă ea, și iubiă cu o iubire sfîntă, cu mult foc și cu multă credință pe ciobănașul Rică, căruia încă din copilăria cea fragetă îi jurase sub bradul din curtea Bisericeî, credință, dragoste și nedespărțire vecinică.

Și Moș Dina sciă totul, dar păstră secretul, și apoi Rică însemna

Intrearea in Crusova.

ce-va, printre cei-alți flăcăii, deși nu dispunea de avere mare. Eră demn de inima «Zinei Munților» de ore-ce pe lângă chipul cel măreț cu care natura îl înzestrase eră și vitézul vitejilor. La vârsta de 17 ani când abia îmbrăcase sarica, semnul bărbăției, a avut fericirea a-și arăta bravura lui neasemenată cu prilejul unei năvăliri de bașibujuci în Munții Morihovei.

La acéstă năvălire pustiitoare multă lume își caută ascundătoare, numai iubitul și alesul Lichei se incumetă cu o mică cétă de flăcăiandri de séma lui și cu un eroism rar, ese înaintea puhoiului de bașibujuci, somându-i a nu păși lanțul comunei aromânesci. Aceștia creșând că au de a face cu clăcașii din câmpii, înaintau mereu spre ceta lui Rică; atunci vitézul vitejilor, desfășură flamura roșie, chémă pe flăcăi la luptă dreptă și în mai puțin de un cés puhoiul bașibuzucilor și-au dat sfârșitul în valea Morihovei sub loviturile vinjosului braț a lui Rică. Pușini scăpați cu vieță, au dus spaima și gróza pe la casele lor, în cât chiar și strănepoții lor, ađi încă își mai amintesc de bravura aromânescă.

Acesta eră Rică pe care Lica a știut să și-l alégă. Dar cei aleși ca de talia eroului Rică sunt încercați de mari nenorociri. Rică, nici el n'a putut scăpa de o așa sgduitură.

(Va urma).

Gussy Apostolescu.

O excursiune la Cocioc.

În ziua de 25 Martie trecut, vre-o 30 de profesori de la liceele din București împreună cu vre-o 5 colegi de la liceul din Ploesci, au făcut o excursiune la Cocioc, lângă gara Periș. După ce au vizitat și au admirat instalațiunile domeniului Coronei de acolo (în deosebi atelierul de olărie și ceramică al unui maestru ardelen, căruia i se dă gratis de către administrația Domeniului clădirea și parte din material, cu îndatorirea de a scóte pe fie-care an câte 2 ucenici din copiii din sat), au pornit pe jos până la comuna Cocioc (3 km. depărtare), spre a lua masa la d-l Vasile Popescu, care le oferise distinsa sa ospitalitate.

Pe cetitorii *Albinei* nu i intereséză însă primirea așa de prietenească ce au găsit profesorii în casa d-lui Popescu; despre alt ce-vă se cade să spunem aici câte-vă cuvinte: despre representația ce le-au oferit-o profesorii elevii școlei din Cocioc. Într'o spațioasă sală de scânduri, foarte bine construită, care pórta la intrare inscripțiunea «*teatru sătesc*», vedî, cum intri la drépta, un atelier de frînghierie, pentru elevii școlei (în aceleași condițiuni ca și atelierul de olărie), iar la stînga o scenă în tótă regula, cu decoruri, cortină și culise. Elevii școlei au jucat o scurtă piesă istorică — o desvoltare a acelei părți din satira a III-a a lui Eminescu, unde se vorbesce despre lupta de la Rovine a lui Mîrcea cel mare cu Baiazid Fulgerul.

Eră o plăcere să vedî pe micii elevi ai școlei, îmbrăcați în

costume turcesci și in portul nostru stramoșesc, cu săbii de lemn și cu chivăre de carton, făcute de ei înșiși, cât de bine își interpretau rolurile; chiar stingăcia lor naivă dădea un farmec deosebit jocului lor serios. Și cu câtă mulțumire și admirațiune priveau la ei mamele, părinții și rudele cari umpluseră sala! Póte că plăcerea lor ar fi fost și mai mare, dacă limba micilor actori de pe scenă ar fi fost însăși limba lor curată, lipsită de neologisme, pe cari, după cum le pronuntau, vedeai că nu prea le înțelegeau. Insa partea care a încântat apoi pe toți, fără nici o rezervă, au fost jocurile naționale, ce au urmat după aceea.

Cu o desăvîrșită uitare de sine priveau toți la grațioasele perechi cari se mișcau cu atata siguranță și cu atita distincțiune, in «Banul Mărăcine», «Mureșanca» și «Ca la Breaza». Costumele albe ca flórea ale băeților, panglicele tricolore cari le filfiiau la pălărie și la încingătóre, fotele și iile fetițelor, grația și vioiciunea cu care perechile acestea de copiii de 12—13 ani executau mișcările ritmice ale danșurilor noastre străbune, produceau atata mulțumire sufletescă, încât e o datorie a atrage atențiunea învățătorilor noștri asupra acestui mijloc de educațiune națională și de înălțare sufletescă. Am rămas și mai mulțumiți, când am aflat că jocurile acestea așa de frumoșe sunt jucate și mai târziu la horă, când elevii școlei au ajuns flăcăi și fete mari.

Tóte aceste rezultate îmbucurátóre sunt datorite muncii devotate a d-lui învățător *Timotescu*; e un învățător, care înțelege adevărata sa misiune de apostol al némului, și-o îndeplinesce întregă: are simțimintul datoriei și entusiasmul omului care crede in misiunea lui; am avut apoi impresiunea, că tóte astea le face cu o modestie și o lipsă de reclamă, care înalță și mai mult meritele și munca sa așa de inteligentă.

Un profesor de la liceul „Mihală Vitézul“.

Lista de tragere a loteriei „Mănăstirei Râșca“ din jud. Sucéva

Tragerea efectuată la 15 Aprilie 1903

Număr	Lei	Număr	Lei	Număr	Lei	Număr	Lei	Număr	Lei
127	100	9.843	100	15.371	100	27.842	100	34.233	100
2.375	100	10.252	50	22.687	500	27.975	50	34.237	100
3.452	100	10.664	50	22.966	100	28.121	100	36.848	50
3.917	50	10.873	50	23.076	50	29.853	50	38.499	100
3.960	2.000	11.732	500	24.788	2.000	31.836	100	38.654	100
7.203	100	13.303	500	25.988	500	33.723	1.000	39.351	100
7.485	50	15.192	50						

Plata se face de către casierul Urbei Fălticenii; a doua tragere se va efectua la 31 Maiu 1903.

De pe Domeniile Corónei

În ziua de 30 Martie a. c., s'a sfințit în cătun. Slobozia de pe domeniul Corónei Dobrovăț, din județul Vaslui, biserica care a fost complet restaurată de către Administrațiunea Domeniului Corónei.

Sfințirea s'a făcut de Pr. Protoereu al jud. Iași, în prezența locuitorilor din cătun și a mult norod de prin satele vecine; de asemenea a luat parte, în lipsa d-lui Ioan Kalinderu, Administratorul Domen. Corónei, care n'a putut veni, întreg personalul Domeniului Dobrovăț, precum și învățătorii cu elevii, preoții, primarii și alte persoane de sémă din Dobrovăț, Dumasca și din împrejurimi.

După săvârșirea acestui pios act, preoții oficiați și cele-lalte persoane au trecut la brigada silvică a Domen. Corónei, unde li s'au servit o mică gustare. Acți Pr. Protoereu a ținut o scurtă cuvîntare prin care a arătat însemnătatea religiunii și bine-facerile credinței și a mulțumit Administrațiunii Domenielor Corónei pentru grijă ce poartă bisericeii, școleii precum și tuturor celor-lalte Instituțiuni obștești.

C. Sa a încheiat, făcînd în numele clerului și locuitorilor cele mai respectuoase și adînc simțite urări pentru Familia Regală și pentru d-l Ioan Kalinderu, care scie să realizeze atît de bine Înalta grijă a MM. LL. pentru binele poporului.

Nu pot să nu amintesc cu acést prilej și bucuria credincioșilor cari priviau după săvîrșirea slujbei la sf. locaș restaurat și bogat înzestrat care se ridică mîndru prin plantația din ograda împrejmuită prin aceeași piósă îngrijire.

Informațiuni.

Ministerul Domeniilor a trimes o circulară tuturor prefecților din țară, prin care le pune în vedere să ia imediat măsuri pentru aplicarea legii de împroprietărire a veteranilor.

Ministerul arată că odată cu cererile de pămînt, solicitanții vor trebui să prezinte și următoarele acte:

- 1) Actele prin cari să probeze că au luat parte la răsboi.
- 2) Certificat din partea primăriei, unde locuiesc, cum că nu au pămînt.
- 3) O declarație, legalisată de primărie, că se vor conforma legii.

Pentru anul școlar 1903 — 1904 se primesc elevi în clasele a V-a și a VI-a ale școlei de fii de militari din Iași.

Admiterea candidaților aspiranți a ocupa aceste locuri se face prin concurs înaintea unui juriu examinator, care se va numi de minister. Concursul se va ține în Bucuresci, la școala militară de infanterie și cavalerie, în ziua de 1 Iulie la 9 orediminéța, și în Iași, la școala de fii de militari, la 8 Iulie, aceeași oră.

Candidații se vor afla, după voință, în una din cele două localități arătate mai sus, în zilele și orele hotărâte pentru concurs.

În școlă nu se admit decăt elevi interni, neprimindu-se sub nici un motiv supranumerari, externi, etc.

Spre a se pute prezintă la concurs, candidații trebuie să îndeplinescă condițiunile publicate în «Monitorul Oficial» No. 24, de Joi 1 Maiu a. c.

Societăți Economice la sate.

a) Înființări.

La 1 Februarie 1903, în comuna Fometesci, jud. Vâlcea, s'a pus bazele unei societăți de economie și împrumut cu numele de «Inflorirea Fometescilor», a cărui inițiator a fost d-l Gh. I. Cahu, învățator local, ajutat de d-l I. Dimitrescu, Preotul D. Rădulescu, Gheorghe Petrescu. Gh. Rădulescu și alți oameni doritori de binele sătenilor. Comitetul e compus din: domnul revisor școlar D. Constantinescu, care neobosit lucrează la propășirea țărâniei, președinte de onoare; d-l Gh. I. Cahu, președinte activ; d-nii I. Dimitrescu și Pr. D. Rădulescu, vice-președinți; casier, d-l Gh. Rădulescu; secretar, Iosef Bobescu; trei membrii și trei cenzori dintre cari primul e d-l Gheorghe Petrescu, perceptor fiscal.

Societatea numără până în prezent nouă-spre-zece membrii și continuă a se înscrie mai mulți.

* * *

Pe ziua de 15 Februarie a. c., s'a pus bazele unei societăți de economie în comuna Blăgesci, jud. Bacău, cu numele de «Vechea Blagescă», prin stăruințele d-lor N. Ionescu, primar, V. Chelariu, administrator și C. Pipă, învățator local.

* * *

În comuna Negrași din județul Argeș, s'a înființat o societate economică sub numele de «Zidurile», care și-a autentificat statutele la 24 Februarie a. c. și a început să funcționeze la 9 Martie, realizând până azi 21 Martie un capital de 1420 lei și 80 bani peste tot. Inițiatorii neobosiți pentru înființarea acestei societăți au fost: Marin Marinescu, învățator; Al. Dobrescu, arendaș al statului și D. Păunescu, proprietar.

* * *

b) Bilanțuri.

Bilanț de închidere la 31 Decembrie 1902 al băncii populare, «Invierca» din comuna Călinesci, plaiul Cozia, jud. Vâlcea.

A C T I V

Casa: adică numerar în casă	100,55
Efecte de primit	680,00
Total	<u>780,55</u>

P A S I V

Cotisațiuni	740,00
Câștig net	40,55
Total	<u>780,55</u>

D E B I T

Cheltueli de fundație și administrație.	143,10
Câștig net	40,55
Total	<u>183,65</u>

C R E D I T

Fond pentru întâmpinarea cheltuelilor	134,00
Dobânzi	49,65
Total	<u>183,65</u>

* * *

Bilanțul societății de împrumut și conservat «Podul Înalt» din com. Bârzesci jud. Vaslui, pe anul social 1902 Februarie 1 până la 31 Ianuarie 1903:

A C T I V

Numer în casă în ziua de 31 Ianuarie 1903	0,85
Efecte aflate în portofoliu	9.287,00
Cheltueli de fundație, registre, obligații, avise, hâr- tie etc.	79,50
Total	9.367,35

P A S I V

Ratele lunare încasate în 1902—903.	1.733,—
Depunerî temporale.	3.085,—
Acțiuni	3.400,—
Fondul de rezervă se compune din:	
Beneficiul net de 5% art. V din statut	55,10
Taxa de înscriere	44,—
Procente întârziate	3,70
Din profitele capitalurilor depuse din prima lună art. 14 (alin. 1.) din statut.	135,92
Procentele de repartizat la cifrele 1, 2, 3.	831,13
Soldul (servă la cheltueli de instalarea societății și cheltueli	79,50
Total	9.367,35

* * *

Bilanțul societății «Dunărea» din comuna Stăncuța, jud. Brăila :

D E B I T

Taxe de înscriere	166,—
Fond de basă (fond de constituire)	1.127,—
Cotisațiuni	1.781,20
Depunerî spre fructificare	1.084,30
Dobândă	316,88
Pentru drapel	4,—
Din închirierea mașinei de secerat	248,80
Sume înapoiate din împrumuturile făcute	1.770,—
Total	6.498,18

C. R E D I T

Sume împrumutate.	5.691,05
Pentru cumpărarea unei mașini de secerat	480,—
Diferite alte cheltueli, justificate prin acte	208,55
Numerar în casă	118,58
Total	6.498,18

TEATRU LA SATE

În ziua de 7 Ianuarie 1903, în comuna Călinescî, plaiul Cozia, județul Vâlcea, s'a reprezentat de dirigintele Gh. Angelescu cu elevii școlii, piesa «Ispravă», gratuit pentru toți sătenii. După cererea și dorința sătenilor, s'a mai reprezentat și a II-a oră în ziua de 9 Februarie a. e., cu prețul intrării de 20 și 50 bani, în folosul elevilor.

M u l ț u m i r î .

D-na Eufrosina N. Stoicescu, directoarea școlii secundare de fete «Despina D-na» din Ploescî, a donat societății culturale Steaua suma de 20 lei, din beneficiul unei serbări date în folosul fetelor acelei școle.

Pentru acêsta, comitetul societății Steua, îi aduce vii mulțumiri.

* * *

R. Spălătescu, dirigintele școlii Putineiu, aduce sincerile sale mulțumiri în numele școlii, d-lui Alexandru Marghiloman, proprietarul moșiei Putineiu de Vlașca, după cum în tot-deauna a bine-voit a ajuta școla din această comună, și anul acesta prin administratorul de la arătata moșie, d-l R. Constantinescu, a bine-voit a oferi școlii 3 $\frac{1}{3}$ hectare pământ arabil, pe timp nelimitat și 6 bănci sistematice, costând lei 180.

* * *

Invetătorul I. Panaitescu, mulțumesc persoanelor ce se notează mai jos, pentru ofrandele ce au făcut, cu cari sume au venit în ajutorul pentru înprejmuirea grădinei școlii din comuna Socetu, județul Teleorman și anume: Bucur Jinca, 2 lei; Tănăsache G. Daia, 5 lei; Teodor Stoicu, 1 leu; Tache Lazăr, 0,50 din Roșiorii de Vede; Sterie Ianolide, 5 lei (Mihăesci-Olt); Nededeleo Mihailescu, 1 leu (Cucueti); Ilie M. Rădulescu, 5 lei (Oncesci-Vlașca); V. Marinescu, 1 leu (T.-Măgurele); R. Florescu, 0,50 bani (T.-Măgurele); Gheorghe Dumitrescu, 5 lei; Dumitru Gheorghiu, 2 lei; Ilie Panaitescu, 10 lei; D. C. Isvoranu, 2 lei; Preotul I. M. Oprescu, 2 lei; Ilie Vasilescu, 1 leu; Năstase Dumitrescu, 1,50; Ion P. Sandu, 1 leu; Gheorghe Aiteanu 50 bani; Dumitru Fierescu, 4 lei; Ion Teodorescu, 2 lei și Anton Petrescu, 1 leu, toți din Socetu.

* * *

George A. Popescu, invetător-diriginte, al școlii din comuna Cislău-Buda, pl. și jud. Buzeu, aduc viile mele mulțumiri d-lui Nicolae Buduluș, pentru buna-voință ce a avut de a cedat în mod gratuit pentru anul acesta, ca 700 m. p. teren pentru grădina școlii.

Cum se înalbește ceara galbenă. Intr'un mare vas se pune multă apă rece. Topim ceara și o turnăm foarte subțire, dacă se poate ca curgerea să fie abia vădută, în vasul cu apă rece. Cu cât o vom turna mai subțire, cu atât la suprafața apei se va forma o pătură mai subțire de ceară. Punem apoi o pânză bine întinsă la o palmă de la pământ, și punem pe ea păturile subțiri de ceară din apă; lăsăm această ceară ast-fel expusă la soare timp de două săptămâni sau mai mult, până ce va deveni complet albă. Se poate chiar, dacă soarele e ferbinte, ca în zece zile să devie perfect albă. Chiar în industriile mari conștiincioase, se aplică acest metod.

Morcovi pentru cai.

Morcovii în cantități de câte 2—3 kgr. pe zi, dați cailor primăvara, afară că le dă o înfățișare frumoasă și le face părul luciu, mai sunt și priincioși sănătății lor prin însușirea de a le servi ca un purgativ ușor. Mai ales li se dă după ce au suferit de gâlcă. Morcovii fac poftă de mâncare și curăță sângele și sunt cu deosebire recomandați contra bolilor de stomac ale cailor. Se mai folosesc cu mult succes contra limbricilor de cari suferă cu deosebire mânzii.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin tote mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membri*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alluâneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

† I. C. Săndulescu, protoereu (Craiova), 2 lei; Nicolău Gr., archidiacon (Craiova), 2 lei; Lungulescu D., preot (Craiova), 2 lei; Petrescu Petre, preot (Covoiu), 1 leu; Popp. Antonie, preot (Siliștea), 1 leu; Négoe R. Ilie, preot (Mârșani), 1 leu; Dobrănu G., preot (Poiana), 1 leu; Vulcănescu D-tru, preot (Pielesci), 1 leu; Băculescu A., preot (Barca), 1 leu; Mirițoiu I. Ștef., preot (Prejba), 1 leu; Nițescu V., preot (Grecești), 1 leu; Coluvean N., preot (Pleșoiu), 1 leu; Boulănu G., preot (Fratostita), 1 leu; Săndulescu Ion, preot (Căciulatu), 1 leu; Simionescu Ștef., preot (Boureni), 1 leu; Popescu Ștef. preot (Bârza), 1 leu; Ionescu Ștef., preot (Michăița), 1 leu; Diaconescu G. V., (Bârlad), 5 lei; Voicu Coostantin (Călbesci), 1 leu; Rogogiu V. George (Vinderei), 1 leu; Mastacăn Grigore (Unșesci), 1 leu; Corciovă N. (Darcani), 1 leu; Alexandru Cosena (Ivesci), 1 leu; Negruț D. (Liesci), 1 leu; Dodea Theodor (Guponescii de Sus), 1 leu; Muntănu Gh. (Vizurenii), 1 leu; Balaban Gh. (Bălăbănesci), 1 leu; Mocanu Vasile (Ciuresci), 1 leu; Mardăre Simion (Pochii-Dia), 1 leu; Colea Emanoil (Pogonesci), 1 leu; Borș Nicolae (Radesci), 1 leu; Ghenghen N. (Gantigeni), 1 leu; Dragu C. Ion (Coresci), 1 leu; Mironescu I. C. (Ibănesci), 1 leu; Costăchescu L. (Zorleni), 1 leu; Paricanu R. Gr. (Costesci), 1 leu; Dumbravă Ion (Bungenii), 1 leu; Solomon Const. (Avrămesci), 1 leu; Bușilă C. D-tru (Vlădesci), 1 leu; Marta Vasile (Rînzesci), 1 leu; Scântee A. D-tru (Puesci), 1 leu; D. Predescu (Măgura), 1 leu; Ghica S. N. (Meteleu), 1 leu; Popescu D. (Dara), 1 leu; Volănescu Panait (Monteoru), 1 leu; Efrem N. (Săgătă), 1 leu; Serdinescu N. Petre (Buzău), 1 leu; Raiciu Alex. (Buzău), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 292, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 1.110 lei 50 bani.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învețătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefec-turii Poliției Capitalei No. 56.812 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unul Câștiguri:

1 a 35.000	Lei	Lei 35.000
1 > 15.000	>	> 15.000
2 > 5.000	>	> 10.000
3 > 2.000	>	> 6.000
6 > 1.000	>	> 6.000
12 > 500	>	> 6.000
30 > 200	>	> 6.000
60 > 100	>	> 6.000
100 > 50	>	> 5.000
250 > 20	>	> 5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsesc de vânzare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Finance-lor; la Casa de Depuneri; la Admi-nistrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La toate administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat la
8 Iunie 1903.

Luminări de cêră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Aposto-lenu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cêră catalog-preț-curent. Rog per-sonele cari se ocupă cu albinăritul și au cêră de vânzare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ram-burs. Pr. I. Apostolenu. 52-28.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vîrsați.

Comitetul central:

. la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,
Esquire ”
G. I. Goschen ”
. ”
Viscount Duncannon ”
Hon H. A. Larvrence ”
M. Adolphe Vernes à Paris
M. Charles Mallet ”
Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.
Censori: Ioan Kalinderu, Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.
Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursală la Brăila, Agenția la Londra

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin.*

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghetete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghetete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	»	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	»	7.95, 8.95, 9.95.
l'antofi de Chevreau albi decoltați	»	5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	»	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați	»	cu prețuri tabulos de eftine.
In tot deauna se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei	2.50.
» Bărbați	»	2.95.

Rupându-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.